

have stillet dem lidt heldigere, end de nu for Tiden ere stillede. Man maa heller ikke overse, at det underifden træffer, at yngre Mænd rykke op fra de lavere Klasser til de høieste Poster. Dette taler jo imod, at man saa strax skal give dem en meget høj Begyndelseløn, hvormod jeg tror at Meget taler for, at naar de have været længere Tid i vedkommende Klasse, de da opnaa Alderstillaeg. Med Hensyn til de to laveste Lønningsklasser, 3die og 4de, har der egentlig ikke været delte Meninger i Udvalget. Et Mindretal er kun paa et enkelt Punkt afvejet fra de andre Medlemmer med Hensyn til en enkelt Sats, idet det har ment, at for 3die Klasse's Vedkommende skulde man istedetfor 2,500 Kr. foreslaa 2,400 Kr. Men man maa ikke glemme, at Regjeringen ved sine Forslag har sammensmeltet to Lønningsfater og istedetfor tidligere fem Satter nu har foreslaaet fire. De to Lønningsfater, som de have sammensmeltet, ere Satterne 2,400 og 2,600. Jeg kan derfor ikke negte, at Noget taler for, at man bliver staaende ved Mellem-tallet 2,500 Kr. Dette har Mindretallet ikke anerkjendt, men har foreslaaet 2,400 Kr. Jeg skal ikke nærmere udtale mig herom, før Mindretallet har udtalt sig. Det er de væsentligste Afvigelser med Hensyn til Lønningerne. Jeg tror nu her at have gennemgaaet, hvad der væsentlig er at bemærke om de principielle Forskjelligheder i Udvalget, og tror, at Enhver, der har læst Betænkningen, vil kunne forstaa Udvalgets Opfattelse af de forskjellige Spørgsmaal.

Svad de enkelte Vædringsforslag angaar, skal jeg meget kort gennemgaa disse. Endel af dem ere motiverede ved mine tidligere Udtalelser. Det første Forslag, der er stillet af et Flertal, gaar ud paa at forandre 5,000 Kr. til 4,800 Kr. Derefter ville de tre Mænd i første Lønningsklasse, Overtoldinspektørene, faae en Løn lig med den, som nu er fastslaaet ved Loven af 1870. Forslagene under Nr. 2, 3 og 4 ere stillede af hele Udvalget og gaa ud paa at flytte Krydstoldinspektøren og Chefen for Hovedregisterrings- og Maalingskontoret i Kjøbenhavn i 2den Klasse paa samme Sats, som de nu have. Man vil altsaa se, at man ikke gjør de Vedkommende Uret ved at flytte dem; efter vort Forslag ville de blive stillede endel gunstigere ved Alderstillaeg, end de nu for Tiden ere. — Vædringsforslag under Nr. 5 af Flertallet gaar ud paa ved Lovforslaget at fastslaa de Lønninger, som bleve fastslaaede ved Loven af 1870, saaledes at Embedsmændene i vedkommende Klasse skulle begynde med samme Lønningsfats som ved Loven af 1870, og jeg skal kortelig bemærke, at de vedkommende Embedsmænd efter vort Forslag efter en Tjenestetid af 20 Aar ville blive stillede 200 Kr. gunstigere end nu for Tiden. Det næste Forslag, som er stillet af Mindretallet, skal jeg ikke opholde mig ved. Med Hensyn til Forslag under Nr. 7 skal jeg

bemærke, at vi have foreslaaet, at endel Kontrolører skulle nedsettes i 4de Klasse. Deraf følger, at der i 5te Stykke, 1ste Linie af § 7, udgaar „Oppebørjelskontrolører“ og istedetfor indsettes „Kontrolører med og uden Oppebørjel“. Efter Regjeringsforslaget var det kun Oppebørjelskontrolører, der hørte under 4de Klasse, men efter vort Forslag vil det ogsaa blive Kontrolører uden Oppebørjel. Altsaa er det en naturlig Følge af senere Vædringsforslag. Svad Vædringsforslaget under Nr. 8 angaar om Alderstillaegene, da skal jeg ikke opholde mig videre derved, men blot udtale det Ønske, at Thinget vil vise sig saa demokratisk at stemme for det. Man raaber fra alle Sider paa, at man skal komme de Smaa i Samfundet tilhjælp, og det er ogsaa rigtigt; men derfor haaber jeg ogsaa, at der her vil blive Enighed om at komme de smaa Embedsmænd tilhjælp. Under Nr. 9 har et Mindretal foreslaaet, at 1,600 Kr. skal forandres til 1,200 Kr., hvilket Forslag jeg ikke kan anbefale. Svad Forslagene under Nr. 10, 11 og 12 angaar, da ville de ikke faae nogen Betydning, hvis Thinget vedtager Vædringsforslaget under Nr. 8. Vædringsforslaget under Nr. 13, som er stillet af den høitærede Finansminister og tiltraadt af Udvalget, er en Lydeliggjørelse af § 3, saaledes at de personlige Lillaeg, som vedkommende Embeds- og Bestillingsmænd have faaet i Ekstatning for sidste Aar i Genhold til Lov af 12te Mai 1871 om Forhyring af Søfolk og Loven af 1872 om Mønstring af Skibsmandskab, alle bortfalde, naar de rykke op paa en høiere Lønning. Udvalgets Flertal er gaaet noget videre, idet det foreslaar, at det sidste Punktum i Regjeringens Forslag, der gaar ud paa, at det personlige Lillaeg ikke skal bortfalde ved Dyrkning paa Alderstillaeg, skal udgaa. I den almindelige Lønningslov af 1870, saavidt jeg veed § 10, ser man jo, at det personlige Lillaeg bortfalder ved Dyrkning paa Alderstillaeg, og man har ikke ment, at det var heldigt ved denne Lov at gjøre nogen Forandring i det Bestaaende i saa Henseende. Forslaget under Nr. 15 følger af, hvad jeg tidligere har udtalt; det gaar ud paa at nedsette de foreslaaede Lønninger til de nu gjældende. Vædringsforslaget under Nr. 16 gaar ud paa, at Maribo og Bandholm Golddistrikter skulle vedblive at være et samlet Distrikt ligesom tidligere, hvormod Regjeringen har anset det for rigtigt at oprette et særskilt Distrikt i Maribo. Jeg skal derom bemærke, at jeg tror, at Regjeringen vilde sætte Pris paa, at man istedetfor Bandholm satte Maribo. Smidlertid har Udvalgets Flertal ikke kunnet overbevise sig om Rigtigheden deraf, idet man af de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, ikke kan se, hvor store Oppebørjlerne have været i Bandholm og hvor store i Maribo, saa at man ikke kan have nogen begrundet Mening om, hvor den hensigtsmæssigste Plads vil være for den vedkommende Goldforvalter. Som Følge